03-02-2025 Hindi
03-02-2025 Tamil

प्रात:मुरली ओम् शान्ति "बापदादा"'
காலை முரளி ஓம் சாந்தி பாப்தாதா

मधुबन
மதுபன்

“मीठे बच्चे - आत्मा रूपी ज्योति में ज्ञान-योग का घृत डालो तो ज्योत जगी रहेगी, ज्ञान और योग का कॉन्ट्रास्ट अच्छी रीति समझना है''
இனிமையான குழந்தைகளே - ஆத்மா எனும் ஜோதியில் ஞானம் - யோகம் எனும் நெய்யை ஊற்றினீர்கள் என்றால் ஜோதி எரிந்து கொண்டேயிருக்கும், ஞானம் மற்றும் யோகத்தின் வித்தியாசத்தை நல்ல விதத்தில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்

प्रश्नः बाप का कार्य प्रेरणा से नहीं चल सकता, उन्हें यहाँ आना ही पड़े क्यों?
கேள்வி:பாபாவினுடைய காரியம் தூண்டுதல்களின் மூலம் நடக்க முடியாது, அவர் இங்கு வரத்தான் வேண்டும் ஏன்?

उत्तर:क्योंकि मनुष्यों की बुद्धि बिल्कुल तमोप्रधान है।
பதில்:ஏனென்றால் மனிதர்களுடைய புத்தி முற்றிலும் தமோபிரதானமாக இருக்கிறது.

तमोप्रधान बुद्धि प्रेरणा को कैच नहीं कर सकती।
தமோபிர தான புத்தி தூண்டுதல்களைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது.

बाप आते हैं तब तो कहा जाता है छोड़ भी दे आकाश सिंहासन. . . . . .।
பாபா வருகின்றார் ஆகையினால் தான் ஆகாய சிம்மாசனத்தை விட்டு வாருங்கள். என்று பாடப்பட்டுள்ளது

गीत:छोड़ भी दे आकाश सिंहासन........
பாடல்:ஆகாய சிம்மாசனத்தை விட்டு வாருங்கள்.

ओम् शान्ति।
ஓம் சாந்தி.

भक्तों ने यह गीत बनाया है।
பக்தர்கள் பாடலை உருவாகியுள்ளார்கள்.

अब इसका अर्थ कैसा अच्छा है।

இதனுடைய அர்த்தம் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கிறது.

कहते हैं आकाश सिंहासन छोड़कर आओ।
ஆகாய சிம்மாசனத்தை விட்டு வாருங்கள் என்று சொல்கிறார்கள்.

अब आकाश तो है यह।
ஆகாயம் என்பது இதுவாகும்.

यह है रहने का स्थान।
இது வசிப்பதற்கான இடமாகும்.

आकाश से तो कोई चीज़ आती नहीं।
ஆகாயத்திலிருந்து எந்த பொருளும் வருவதில்லை.

आकाश सिंहासन कहते हैं।
ஆகாய சிம்மாசனம் என்று சொல்கிறார்கள்.

आकाश तत्व में तो तुम रहते हो और बाप रहते हैं महतत्व में।
ஆகாய தத்துவத்தில் நீங்கள் இருக்கின்றீர்கள் மற்றும் பாபா மகாதத்துவத்தில் இருக்கின்றார்.

उसको ब्रह्म या महतत्व कहते हैं, जहाँ आत्मायें निवास करती हैं।
அதனை பிரம்மம் அல்லது மகாதத்துவம் என்று சொல் கிறார்கள், அங்கே ஆத்மாக்கள் இருக்கின்றன.

बाप आयेगा भी जरूर वहाँ से।
பாபாவும் கண்டிப்பாக அங்கிருந்து தான் வருவார்.

कोई तो आयेगा ना।
யாராவது வருவார்கள் அல்லவா.

कहते हैं आकर हमारी ज्योत जगाओ।
வந்து எங்களுடைய ஜோதியை ஏற்றுங்கள் என்று சொல் கிறார்கள்.

गायन भी है - एक हैं अन्धे की औलाद अन्धे और दूसरे हैं सज्जे की औलाद सज्जे।
குருடனின் மகன் குருடன் மற்றும் கண்ணுடையவர்களின் மகன் கண்ணுடையவன் என்று சொல்லப்படுகிறது.

धृतराष्ट्र और युद्धिष्ठिर नाम दिखाते हैं।
திருதராஷ்டிரன் மற்றும் யுத்திஷ்டர் என்ற பெயர்களை காட்டுகிறார்கள்.

अभी यह तो औलाद हैं रावण की।
இப்போது இராவணனுடைய குழந்தைகளாவர்.

माया रूपी रावण है ना।
மாயை எனும் இராவணன் அல்லவா.

सबकी रावण बुद्धि है, अब तुम हो ईश्वरीय बुद्धि।
அனை வருக்கும் இராவணனுடைய புத்தியாகும், இப்போது உங்களுடையது ஈஸ்வரிய புத்தியாகும்.

बाप तुम्हारी बुद्धि का अब ताला खोल रहे हैं।
பாபா இப்போது உங்களுடைய புத்தியின் பூட்டை திறந்து கொண்டிருக்கின்றார்.

रावण ताला बन्द कर देते हैं।
இராவணன் பூட்டை பூட்டி விடுகின்றான்.

कोई किसी बात को नहीं समझते हैं तो कहते हैं यह तो पत्थरबुद्धि हैं।
யாரும் எந்த விசயத்தையும் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்றால் கல் புத்தி என்று சொல்கிறார்கள்.

बाप आकर यहाँ ज्योत जगायेंगे ना।
பாபா இங்கே வந்து ஜோதியை ஏற்றுவார் அல்லவா.

प्रेरणा से थोड़ेही काम होता है।
தூண்டுதலின் மூலம் காரியம் நடக்குமா என்ன.

आत्मा जो सतोप्रधान थी, उनकी ताकत अब कम हो गई है।
சதோபிரதானமாக இருந்த ஆத்மாவின் சக்தி இப்போது குறைந்து விட்டது.

तमोप्रधान बन गई है।
தமோபிரதானமாக ஆகி விட்டது.

एकदम झुंझार बन पड़ी है।
ஒரேயடியாக மங்கிப் போய் விட்டது.

मनुष्य कोई मरते हैं तो उनका दीवा जलाते हैं।
மனிதர்கள் யாராவது இறந்து விட்டார்கள் என்றால் அவர்களுக்காக தீபம் ஏற்றுகிறார்கள்.

अब दीवा क्यों जलाते हैं?

ஏன் தீபம் ஏற்றுகிறார்கள்?

समझते हैं ज्योत बुझ जाने से अन्धियारा न हो जाए इसलिए ज्योत जगाते हैं।
தீபம் அணைந்து விட்டால் இருட்டாகி விடக்கூடாது என்பதற்காக ஜோதியை ஏற்றுகிறார்கள்.

अब यहाँ की ज्योत जगाने से वहाँ कैसे रोशनी होगी?
இங்கே ஜோதி ஏற்றுவதின் மூலம் அங்கே எப்படி வெளிச்சம் ஏற்படும்?

कुछ भी समझते नहीं।
எதையும் புரிந்து கொள்வதில்லை.

अभी तुम सेन्सीबुल बुद्धि बनते हो।
இப்போது நீங்கள் கூர்மையான புத்தியுடையவர்களாக ஆகின்றீர்கள்.

बाप कहते हैं मैं तुमको स्वच्छ बुद्धि बनाता हूँ।
நான் உங்களை தூய்மையான புத்தியுடையவர்களாக மாற்றுகின்றேன் என்று பாபா கூறுகின்றார்.

ज्ञान घृत डालता हूँ।
ஞானம் எனும் நெய் ஊற்றுகின்றேன்.

है यह भी समझाने की बात।
இது கூட புரிய வைக்க வேண்டிய விசயமாகும்.

ज्ञान और योग दोनों अलग चीज़ हैं।
ஞானம் மற்றும் யோகம் தனிப்பட்டதாகும்.

योग को ज्ञान नहीं कहेंगे।
யோகத்தை ஞானம் என்று சொல்ல முடியாது.

कोई समझते हैं भगवान ने आकर यह भी ज्ञान दिया ना कि मुझे याद करो।
பகவான் வந்து என்னை நினைவு செய்யுங்கள் என்ற ஞானத்தை கொடுத்திருக்கின்றார் அல்லவா என்று சிலர் புரிந்து கொள்கிறார்கள்.

परन्तु इसे ज्ञान नहीं कहेंगे।
ஆனால் இதை ஞானம் என்று சொல்ல முடியாது.

यह तो बाप और बच्चे हैं।
இங்கே தந்தை மற்றும் குழந்தைகளாவர்.

बच्चे जानते हैं कि यह हमारा बाबा है, इसमें ज्ञान की बात नहीं कहेंगे।
இவர் நம்முடைய பாபா என்பதை குழந்தைகள் தெரிந்துள்ளார்கள், இதில் ஞானத்தினுடைய விசயங்கள் என்று சொல்ல முடியாது.

ज्ञान तो विस्तार है।
ஞானம் என்பது விஸ்தாரமானதாகும்.

यह तो सिर्फ याद है।
இது நினைவு மட்டுமே ஆகும்.

बाप कहते हैं मुझे याद करो, बस।
என்னை நினைவு செய்யுங்கள் என்று பாபா கூறுகின்றார் அவ்வளவு தான்.

यह तो कॉमन बात है।
இது பொதுவான விசயமாகும்.

इनको ज्ञान नहीं कहा जाता।
இதனை ஞானம் என்று சொல்லப்படுவதில்லை.

बच्चे ने जन्म लिया सो तो जरूर बाप को याद करेगा ना।
குழந்தை பிறவி எடுத்தது என்றால் கண்டிப்பாக தந்தையை நினைவு செய்யும் அல்லவா.

ज्ञान का विस्तार है।
ஞானத்தின் விஸ்தாரம் இருக்கிறது.

बाप कहते हैं मुझे याद करो - यह ज्ञान नहीं हुआ।
என்னை நினைவு செய்யுங்கள் என்று பாபா கூறுகின்றார் - இது ஞானம் அல்ல.

तुम खुद जानते हो, हम आत्मा हैं, हमारा बाप परम आत्मा, परमात्मा है।
நாம் ஆத்மாக்கள், நம்முடைய தந்தை பரம் ஆத்மா, பரமாத்மா என்பதை நீங்கள் தாங்களே தெரிந்துள்ளீர்கள்.

इसे ज्ञान कहेंगे क्या?
இதனை ஞானம் என்று சொல்ல முடியுமா என்ன?

बाप को पुकारते हैं।
பாபாவை அழைக்கிறார்கள்.

ज्ञान तो है नॉलेज, जैसे कोई एम.ए. पढ़ते हैं, कोई बी.ए. पढ़ते हैं, कितनी ढेर किताब पढ़नी होती है।

ஞானம் என்பது நாலேட்ஜ் ஆகும், சிலர் எம். ஏ. படிக்கிறார்கள், சிலர் பி. ஏ. படிக்கிறார்கள், எவ்வளவு அதிகமான புத்தகங்கள் படிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

अब बाप तो कहते हैं तुम हमारे बच्चे हो ना, मैं तुम्हारा बाप हूँ।
நீங்கள் என்னுடைய குழந்தைகள் என்று பாபா கூறுகின்றார், நான் உங்களுடைய தந்தையாக இருக்கின்றேன்.

मेरे से ही योग लगाओ अर्थात् याद करो।
என்னிடத்திலேயே யோகம் ஈடுபடுத்துங்கள் அதாவது நினைவு செய்யுங்கள்.

इसको ज्ञान नहीं कहेंगे।
இதனை ஞானம் என்று சொல்ல முடியாது.

तुम बच्चे तो हो ही।
நீங்கள் குழந்தைகளாகவே இருக்கின்றீர்கள்.

तुम आत्मायें कब विनाश को नहीं पाती हो।
ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் ஒருபோதும் வினாசம் ஆவதே இல்லை.

कोई मर जाते हैं तो उनकी आत्मा को बुलाते हैं, अब वह शरीर तो खत्म हो गया।
யாராவது இறந்து விட்டார்கள் என்றால், அவருடைய ஆத்மாவை அழைக்கிறார்கள், அந்த சரீரம் அழிந்து விட்டது.

आत्मा भोजन कैसे खायेगी?
ஆத்மா எப்படி உணவை சாப்பிடும்?

भोजन तो फिर भी ब्राह्मण खायेंगे।
பிராமணர்கள் இன்னும் உணவு சாப்பிடுவார்கள்.

परन्तु यह सब है भक्ति मार्ग की रस्म।
ஆனால் இவையனைத்தும் பக்தி மார்க்கத்தின் வழக்கங்களாகும்.

ऐसे नहीं कि हमारे कहने से वह भक्ति मार्ग बन्द हो जायेगा।
நாம் சொல்வதால் அந்த பக்தி மார்க்கம் நின்றுவிடும் என்பது கிடையாது.

वह तो चलता ही आता है।
அது நடந்து கொண்டுதான் வருகிறது.

आत्मा तो एक शरीर छोड़ जाए दूसरा लेती है।
ஆத்மா ஒரு சரீரத்தை விட்டு விட்டு மற்றொன்றை எடுக்கிறது.

बच्चों की बुद्धि में ज्ञान और योग का कान्ट्रास्ट स्पष्ट होना चाहिए।
குழந்தைகளுடைய புத்தியில் ஞானம் மற்றும் யோகத்தின் வித்தியாசம் தெளிவாக இருக்க வேண்டும்.

बाप जो कहते हैं मुझे याद करो, यह ज्ञान नहीं है।
என்னை நினைவு செய்யுங்கள் என்று பாபா சொல்கிறாரே, இது ஞானம் இல்லை.

यह तो बाप डायरेक्शन देते हैं, इनको योग कहा जाता।
பாபா டைரக்ஷன் கொடுக்கின்றார், இதை யோகம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

ज्ञान है सृष्टि पा कैसे फिरता है - उसकी नॉलेज।
சிருஷ்டி சக்கரம் எப்படி சுற்றுகிறது என்பது தான் ஞானம் ஆகும்.

योग अर्थात् याद।
யோகம் என்றால் நினைவு ஆகும்.

बच्चों का फर्ज है बाप को याद करना।
குழந்தைகளின் கடமை தந்தையை நினைவு செய்வதாகும்.

वह है लौकिक, यह है पारलौकिक।
அது லௌகீகம், இது பரலௌகீகமாகும்.

बाप कहते हैं मुझे याद करो।
என்னை நினைவு செய்யுங்கள் என்று பாபா கூறுகின்றார்.

तो ज्ञान अलग चीज़ हो गई।
எனவே ஞானம் தனிப்பட்ட பொருளாகி விட்டது.

बच्चे को कहना पड़ता है क्या कि बाप को याद करो।
ஸ்தூல தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள் என்று குழந்தைகளுக்குச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறதா என்ன.

लौकिक बाप तो जन्मते ही याद रहता है।
பிறந்தவுடனேயே தந்தையின் நினைவு இருக்கிறது.

यहाँ बाप की याद दिलानी पड़ती है।
இங்கே தந்தையின் நினைவை ஏற்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது.

इसमें मेहनत लगती है।

இதில் உழைப்பு தேவைப்படுகிறது.

अपने को आत्मा समझ बाप को याद करो - यह बहुत मेहनत का काम है।
தங்களை ஆத்மா என்று புரிந்து பாபாவை நினைவு செய்யுங்கள் - இது மிகவும் உழைப்பிற்கான காரியமாகும்.

तब बाबा कहते हैं योग में ठहर नहीं सकते हैं।
ஆகையினால் தான் யோகம் நிற்பதில்லை என்று பாபா கூறுகின்றார்.

बच्चे लिखते हैं - बाबा याद भूल जाती है।
பாபா நினைவு மறந்து விடுகிறது என்று குழந்தைகள் எழுதுகிறார்கள்.

ऐसे नहीं कहते कि ज्ञान भूल जाता है।
ஞானம் மறந்து விடுகிறது என்று சொல்வதில்லை.

ज्ञान तो बहुत सहज है।
ஞானம் மிகவும் சகஜமானதாகும்.

याद को ज्ञान नहीं कहा जाता, इसमें माया के तूफान बहुत आते हैं।
நினைவை ஞானம் என்று சொல்லப்படுவதில்லை, இதில் மாயையின் புயல் நிறைய வருகிறது.

भल ज्ञान में कोई बहुत तीखे हैं, मुरली बहुत अच्छी चलाते हैं परन्तु बाबा पूछते हैं - याद का चार्ट निकालो, कितना समय याद करते हो?
சிலர் ஞானத்தில் மிகவும் கூர்மையானவர்களாக இருக்கலாம், நன்றாக முரளி எடுப்பார்கள் ஆனால் எவ்வளவு நேரம் நினைவு செய்கிறீர்கள்? என்ற சார்ட் வையுங்கள் என்று பாபா கூறுகின்றார்.

बाबा को याद का चार्ट यथार्थ रीति बनाकर दिखाओ।
பாபாவிற்கு நினைவினுடைய சார்ட்டை யதார்த்தமான விதத்தில் உருவாக்கிக் காட்டுங்கள் என்று கூறுகின்றார்.

याद की ही मुख्य बात है।
நினைவினுடைய விசயம் தான் முக்கியமானதாகும்.

पतित ही पुकारते हैं कि आकर पावन बनाओ।
வந்து தூய்மையாக்குங்கள் என்று தூய்மையற்றவர்கள் தான் அழைக்கிறார்கள்.

मुख्य है पावन बनने की बात।
தூய்மையாகும் விசயம் தான் முக்கியமானதாகும்.

इसमें ही माया के विघ्न पड़ते हैं।
இதில் தான் மாயையின் தடை ஏற்படுகிறது.

शिव भगवानुवाच - याद में सब बहुत कच्चे हैं।
சிவபகவானுடைய மகாவாக்கியம் - நினைவில் அனைவரும் அரைகுறையாக இருக்கிறார்கள்.

अच्छे-अच्छे बच्चे जो मुरली तो बहुत अच्छी चलाते हैं परन्तु याद में बिल्कुल कमज़ोर हैं।
நல்ல நல்ல குழந்தை கள் முரளியை நன்றாக நடத்துகிறார்கள் ஆனால் நினைவில் முற்றிலும் பலவீனமாக இருக்கிறார்கள்.

योग से ही विकर्म विनाश होते हैं।
யோகத்தின் மூலம் தான் விகர்மங்கள் வினாசம் ஆகிறது.

योग से ही कर्मेन्द्रियाँ बिल्कुल शान्त हो सकती हैं।
யோகத்தின் மூலம் கர்மேந்திரியங்கள் முற்றிலும் அமைதியாகி விட முடியும்.

एक बाप के सिवाए और कोई याद न आये, कोई देह भी याद न आये।
ஒரு பாபாவைத் தவிர வேறு யாரும் நினைவிற்கு வரக்கூடாது, எந்த சரீரமும் நினைவிற்கு வரக்கூடாது.

आत्मा जानती है यह सारी दुनिया खलास होनी है, अब हम जाते हैं अपने घर।
இந்த முழு உலகமும் அழியப்போகிறது என்பதை ஆத்மா தெரிந்திருக்கிறது, இப்போது நாம் நம் வீட்டிற்குச் செல்கிறோம்.

फिर आयेंगे राजधानी में।
பிறகு இராஜ்யத்தில் வருவோம்.

यह सदैव बुद्धि में रहना चाहिए।
இது எப்போதும் புத்தியில் இருக்க வேண்டும்.

ज्ञान जो मिलता है वह आत्मा में रहना चाहिए।
என்ன ஞானம் கிடைக்கிறதோ அது ஆத்மாவில் இருக்க வேண்டும்.

बाप तो है योगेश्वर, जो याद सिखलाते हैं।
பாபா யோகேஷ்வரன் ஆவார், அவர் நினைவை கற்றுக் கொடுக்கின்றார்.

वास्तव में ईश्वर को योगेश्वर नहीं कहेंगे।
உண்மையில் ஈஸ்வரனை யோகேஷ்வரன் என்று சொல்ல முடியாது.

तुम योगेश्वर हो।
நீங்கள் யோகேஷ்வரர்கள் ஆவீர்கள்.

ईश्वर बाप कहते हैं मुझे याद करो।
ஈஸ்வரனான தந்தை என்னை நினைவு செய்யுங் கள் என்று கூறுகின்றார்.

यह याद सिखलाने वाला ईश्वर बाप है।
இந்த நினைவை கற்றுக் கொடுப்பவர் ஈஸ்வரன் பாபா ஆவார்.

वह निराकार बाप शरीर द्वारा सुनाते हैं।
அந்த நிராகார தந்தை சரீரத்தின் மூலம் வந்து கூறுகின்றார்.

बच्चे भी शरीर द्वारा सुनते हैं।
குழந்தைகளும் சரீரத்தின் மூலம் கேட்கிறார்கள்.

कई तो योग में बहुत कच्चे हैं।
நிறைய பேர் யோகத்தில் அரைகுறையாக இருக்கிறார்கள்.

बिल्कुल याद करते ही नहीं।
முற்றிலும் நினைவு செய்வதே இல்லை.

जो भी जन्म-जन्मान्तर के पाप हैं सबकी सजा खायेंगे।
பிறவி-பிறவிகளுக்குமான பாவங்கள் அனைத்தினுடைய தண்டனைகளை அனுபவிப்பார்கள்.

यहाँ आकर जो पाप करते हैं वह तो और ही सौगुणा सज़ा खायेंगे।
யார் இங்கே வந்த பிறகு பாவம் செய்கிறார்களோ, அவர்கள் இன்னும் நூறு மடங்கு தண்டனை அனுபவிப்பார்கள்.

ज्ञान की तिक-तिक तो बहुत करते हैं, योग बिल्कुल ही नहीं है जिस कारण पाप भस्म नहीं होते, कच्चे ही रह जाते हैं इसलिए सच्ची-सच्ची माला 8 की बनी है।
அதிகம் ஞானத்தை பேசிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள், யோகம் முற்றிலும் இல்லை, ஆகையினால் பாவம் அழிவதில்லை, அரைகுறையாகவே நின்று விடுகிறது, ஆகையினால் உண்மையிலும் உண்மையான 8 மணிகளின் மாலை தான் உருவாகிறது.

9 रत्न गाये जाते हैं।
9 ரத்தினங்கள் பாடப்படுகிறது.

108 रत्न कब सुने हैं?
108 ரத்தினங்கள் என்று எப்போதாவது கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்களா.

108 रत्नों की कोई चीज़ नहीं बनाते हैं।
108 ரத்தினங்களினால் எந்த பொருளும் உருவாக்கப்படுவதில்லை.

बहुत हैं जो इन बातों को पूरा समझते नहीं हैं।
நிறைய பேர் இந்த விசயங் களை முழுமையாகப் புரிந்து கொள்வதில்லை.

याद को ज्ञान नहीं कहा जाता।
நினைவை ஞானம் என்று சொல்லப்படுவதில்லை.

ज्ञान सृष्टि पा को कहा जाता है।
ஞானம் என்று சிருஷ்டி சக்கரத்தைச் சொல்லப்படுகிறது.

शास्त्रों में ज्ञान नहीं है, वह शास्त्र हैं भक्ति मार्ग के।
சாஸ்திரங்களில் ஞானம் இல்லை, அந்த சாஸ்திரங்கள் பக்தி மார்க்கத்தினுடையவைகளாகும்.

बाप खुद कहते हैं मैं इनसे नहीं मिलता।
நான் இவற்றின் மூலம் கிடைப்பதில்லை என்று பாபாவே கூறுகின்றார்.

साधुओं आदि सबका उद्धार करने मैं आता हूँ।
சாதுக்கள் போன்ற அனைவரையும் கடைத்தேற்ற நான் வருகின்றேன்.

वह समझते हैं ब्रह्म में लीन होना है।
அவர்கள் பிரம்மத்தோடு ஐக்கியமாக வேண்டும் என்று புரிந்து கொள்கிறார்கள்.

फिर मिसाल देते हैं पानी के बुदबुदे का।
பிறகு நீர்குமிழியின் உதாரணம் கொடுக்கிறார்கள்.

अभी तुम ऐसे नहीं कहते।
நீங்கள் இப்போது அப்படி கூறுவதில்லை.

तुम तो जानते हो हम आत्मायें बाप के बच्चे हैं।
ஆத்மாக்களாகிய நாம் பாபாவின் குழந்தைகள் என்பதை நீங்கள் தெரிந்துள்ளீர்கள்.

"मामेकम् याद करो" यह अक्षर भी कहते हैं परन्तु अर्थ नहीं समझते।
என்னை மட்டும் நினைவு செய்யுங்கள் என்ற வார்த்தை கூட சொல்கிறார்கள் ஆனால் அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்வதில்லை.

भल कह देते हम आत्मा हैं परन्तु आत्मा क्या है, परमात्मा क्या है - यह ज्ञान बिल्कुल नहीं।
நாம் ஆத்மாக்கள் என்று சொல்லி விடுகிறார்கள் ஆனால் ஆத்மா என்றால் என்ன, பரமாத்மா என்றால் என்ன என்ற ஞானம் முற்றிலும் இல்லை.

यह बाप ही आकर सुनाते हैं।
இதை பாபா தான் வந்து கூறுகின்றார்.

अभी तुम जानते हो हम आत्माओं का घर वह है।
ஆத்மாக்களாகிய நம்முடைய வீடு அது என்பதை இப்போது நீங்கள் தெரிந்துள்ளீர் கள்.

वहाँ सारा सिजरा है।
அங்கே முழு மரமும் இருக்கிறது.

हर एक आत्मा को अपना-अपना पार्ट मिला हुआ है।
ஒவ்வொரு ஆத்மாவிற்கும் அதனதனுடைய நடிப்பு கிடைத் திருக்கிறது.

सुख कौन देते हैं, दु:ख कौन देते हैं - यह भी किसको पता नहीं है।
சுகத்தை அளிப்பது யார், துக்கத்தை அளிப்பது யார் என்பது கூட யாருக்கும் தெரிய வில்லை.

भक्ति है रात, ज्ञान है दिन।
பக்தி என்பது இரவு, ஞானம் என்பது பகலாகும்.

63 जन्म तुम धक्के खाते हो।
63 பிறவிகள் நீங்கள் ஏமாற்றம் அடைகிறீர்கள்.

फिर ज्ञान देता हूँ तो कितना समय लगता है?
பிறகு ஞானம் கொடுக்கின்றேன் எனும்போது எவ்வளவு நேரம் ஆகிறது?

सेकेण्ड।
ஒரு வினாடி ஆகும்.

यह तो गाया हुआ है सेकेण्ड में जीवनमुक्ति।
ஒரு வினாடியில் ஜீவன்முக்தி என்பது பாடப்பட்டுள்ளது.

यह तुम्हारा बाप है ना, वही पतित-पावन है।
இவர் உங்களுடைய தந்தை அல்லவா, அவர் தான் தூய்மையற்றவர்களை தூய்மையாக்குபவர் ஆவார்.

उनको याद करने से तुम पावन बन जायेंगे।

அவரை நினைவு செய்வதின் மூலம் நீங்கள் தூய்மையாக ஆகி விடுவீர்கள்.

सतयुग, त्रेता, द्वापर, कलियुग यह चक्र है।
சத்யுகம், திரேதா, துவாபர, கலியுகம் என்று இந்த சக்கரம் இருக்கிறது.

नाम भी जानते हैं परन्तु पत्थरबुद्धि ऐसे हैं, टाइम का किसको पता नहीं है।
பெயரைக் கூட தெரிந்துள்ளார்கள் ஆனால் நேரத்தைப் பற்றி யாருக்கும் தெரியாத அளவிற்கு கல் புத்தியாக இருக்கிறார்கள்.

समझते भी हैं घोर कलियुग है।
கருமையான கலியுகம் என்பதையும் புரிந்துள்ளார்கள்.

अगर कलियुग अभी भी चलेगा तो और घोर अन्धियारा हो जायेगा इसलिए गाया हुआ है - कुम्भकरण की नींद में सोये हुए थे और विनाश हो गया।
கலியுகம் இன்னும் கூட நடந்தது என்றால் இன்னும் காரிருளாகி விடும் ஆகையினால் தான் கும்பகர்ண உறக்கத்தில் உறங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள் வினாசமாகி விட்டது என்று பாடப்பட்டுள்ளது.

थोड़ा भी ज्ञान सुनते हैं तो प्रजा बन जाते हैं।
கொஞ்சம் ஞானம் கேட்டால் கூட பிரஜைகளாகி விடுகிறார்கள்.

कहाँ यह लक्ष्मी-नारायण, कहाँ प्रजा! पढ़ाने वाला तो एक ही है।
இந்த லஷ்மி - நாராயணன் எங்கே, பிரஜைகள் எங்கே! படிப்பிக்கக் கூடியவர் ஒருவரே ஆவார்.

हर एक की अपनी-अपनी तकदीर है।
ஒவ்வொருவருக்கும் அவரவருடைய அதிர்ஷ்டமாகும்.

कोई तो स्कॉलरशिप ले लेते हैं, कोई फेल हो जाते हैं।
சிலர் புலமை பெற்று விடுகிறார்கள், சிலர் தேர்ச்சி பெறுவதில்லை.

राम को बाण की निशानी क्यों दी है?
இராமருக்கு ஏன் வில் அடையாளம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்?

क्योंकि नापास हुआ।
ஏனென்றால் தேர்ச்சி பெறவில்லை.

यह भी गीता पाठशाला है, कोई तो कुछ भी मार्क्स लेने लायक नहीं।
இது கூட கீதை பாடசாலையாகும், சிலர் எந்த மதிப்பெண்ணும் எடுக்க தகுதியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

मैं आत्मा बिन्दी हूँ, बाप भी बिन्दी है, ऐसे उनको याद करना है।
நான் ஆத்மா புள்ளியாக இருக்கின்றேன், பாபாவும் புள்ளியாக இருக்கின்றார், இப்படி அவரை நினைவு செய்ய வேண்டும்.

जो इस बात को समझते भी नहीं हैं, वह क्या पद पायेंगे! याद में न रहने से बहुत घाटा पड़ जाता है।
யார் இந்த விசயத்தைக் கூட புரிந்து கொள்ள வில்லையானால், அவர்கள் என்ன பதவி அடைவார்கள்! நினைவில் இல்லாத காரணத் தினால் அதிக நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது.

याद का बल बहुत कमाल करता है, कर्मेन्द्रियाँ बिल्कुल शान्त, शीतल हो जाती हैं।
நினைவினுடைய பலம் நிறைய அதிசயத்தை செய்கிறது, கர்மேந்திரியங்கள் முற்றிலும் அமைதியாக, குளிர்ச்சியாகி விடுகிறது.

ज्ञान से शान्त नहीं होगी, योग के बल से शान्त होगी।
ஞானத்தின் மூலம் அமைதியாகாது, யோக பலத்தின் மூலம் அமைதியாகி விடும்.

भारतवासी पुकारते हैं कि आकर हमको वह गीता का ज्ञान सुनाओ, अब कौन आयेगा?
வந்து எங்களுக்கு அந்த கீதையின் ஞானத்தை சொல்லுங்கள் என்று பாரதவாசிகள் அழைக்கிறார்கள், இப்போது யார் வருவார்கள்?

श्रीकृष्ण की आत्मा तो यहाँ है।
கிருஷ்ணருடைய ஆத்மா இங்கே இருக்கிறது.

कोई सिंहासन पर थोड़ेही बैठते हैं, जिसको बुलाते हैं। अगर कोई कहे हम क्राइस्ट की आत्मा को याद करते हैं।
யாரை அழைக்கிறார்களோ, அவர்கள் சிம்மாசனத்தில் அமருகிறார்களா என்ன! நாங்கள் கிறிஸ்துவின் ஆத்மாவை நினைவு செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள், அட அவர் இங்கே தான் இருக்கிறார்.

अरे वह तो यहाँ ही है, उनको क्या पता कि क्राइस्ट की सोल यहाँ ही है, वापिस जा नहीं सकती।
கிறிஸ்துவின் ஆத்மா இங்கே தான் இருக்கிறது, அவர் திரும்பிச் செல்ல முடியாது என்பது மனிதர்களுக்குத் தெரிவதில்லை.

लक्ष्मी-नारायण, पहले नम्बर वालों को ही पूरे 84 जन्म लेने हैं तो और फिर वापिस जा कैसे सकते।
லஷ்மி - நாராயணன், முதல் நம்பரில் வருபவர்களே முழுமையான 84 பிறவிகளை எடுப்பார்கள் என்றால் மற்றவர்கள் எப்படி திரும்பிச் செல்ல முடியும்.

वह सब हिसाब है ना।
இவையனைத்தும் கணக்கு அல்லவா.

मनुष्य तो जो कुछ बोलते हैं सो झूठ।

மனிதர்கள் என்னவெல்லாம் சொல்கிறார்களோ, அனைத்தும் பொய்யாகும்.

आधाकल्प है झूठ खण्ड, आधाकल्प है सचखण्ड।
அரைக்கல்பம் பொய்யான கண்டம், அரைக்கல்பம் உண்மையான கண்டமாகும்.

अभी तो हर एक को समझाना चाहिए - इस समय सब नर्कवासी हैं फिर स्वर्गवासी भी भारतवासी ही बनते हैं।
இந்த சமயத்தில் அனைவரும் நரகவாசிகள், பிறகு சொர்க்கவாசிகளாகவும் பாரதவாசிகள் தான் ஆகிறார்கள் என்பதை ஒவ்வொருவருக்கும் புரிய வைக்க வேண்டும்.

मनुष्य कितने वेद, शास्त्र, उपनिषद आदि पढ़ते हैं, क्या इससे मुक्ति को पायेंगे?
மனிதர்கள் எவ்வளவு வேத சாஸ்திரங்கள், உப நிடதங்கள் போன்றவற்றை படிக்கிறார்கள், இவற்றின் மூலம் முக்தியை அடைவார்களா என்ன?

उतरना तो है ही।
இறங்கியே ஆக வேண்டும்.

हर चीज़ सतो, रजो, तमो में जरूर आती है।
ஒவ்வொரு பொருளும் சதோ, ரஜோ, தமோ நிலையில் கண்டிப்பாக வருகிறது.

न्यु वर्ल्ड किसको कहा जाता है, किसको भी यह ज्ञान नहीं है।
புதிய உலகம் என்று எதை சொல்லப்படுகிறது, என்ற ஞானம் யாரிடமும் இல்லை.

यह तो बाप सम्मुख बैठ समझाते हैं।
இதை பாபா முன்னால் அமர்ந்து புரிய வைக்கின்றார்.

देवी-देवता धर्म कब, किसने स्थापन किया - भारतवासियों को कुछ भी पता नहीं है।
தேவி-தேவதா தர்மத்தை யார் எப்போது ஸ்தாபனை செய்தது? பாரதவாசிகளுக்கு எதுவுமே தெரிவதில்லை.

तो बाप ने समझाया है - ज्ञान में भल कितने भी अच्छे हैं परन्तु योग में कई बच्चे नापास हैं।
எனவே பாபா புரிய வைக்கின்றார் - ஞானத்தில் எவ்வளவு தான் நன்றாக இருந்தாலும் யோகத்தில் நிறைய குழந்தைகள் தேர்ச்சி பெறுவதில்லை.

योग नहीं तो विकर्म विनाश नहीं होंगे, ऊंच पद नहीं पायेंगे।
யோகம் இல்லையென்றால் விகர்மங்கள் வினாசம் ஆகாது, உயர்ந்த பதவியை அடைய மாட்டார்கள்.

जो योग में मस्त हैं वही ऊंच पद पायेंगे।

யார் யோகத்தில் தீவிரமாக இருக்கிறார்களோ, அவர்கள் தான் உயர்ந்த பதவியை அடைவார்கள்.

उनकी कर्मेन्द्रियाँ बिल्कुल शीतल हो जाती हैं।
அவர்களுடைய கர்மேந்திரியங்கள் முற்றிலும் குளிர்ச்சியாகி விடுகிறது.

देह सहित सब कुछ भूल देही-अभिमानी बन जाते हैं।
தேகத்தின் கூடவே அனைத்தையும் மறந்து ஆத்ம-அபிமானியாக ஆகி விடுகிறார்கள்.

हम अशरीरी हैं अब जाते हैं घर।
நாம் அசரீரியாக இருக்கிறோம், இப்போது வீட்டிற்குச் செல்கிறோம்.

उठते-बैठते समझो - अब यह शरीर तो छोड़ना है।
இப்போது இந்த சரீரத்தை விட வேண்டும் என்று எழும்போதும்-அமரும்போதும் புரிந்து கொள்ளுங்கள்.

हमने पार्ट बजाया, अब जाते हैं घर।
நாம் நடிப்பை நடித்தோம், இப்போது வீட்டிற்குச் செல்கிறோம்.

ज्ञान तो मिला है, जैसे बाप में ज्ञान है, उनको तो किसको याद नहीं करना है।
எப்படி பாபாவினிடத்தில் ஞானம் இருக்கிறதோ அப்படி ஞானம் என்னவோ கிடைத்திருக்கிறது, அவர் யாரையும் நினைவு செய்ய வேண்டியதில்லை.

याद तो तुम बच्चों को करना है।
குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தான் நினைவு செய்ய வேண்டும்.

बाप को ज्ञान का सागर कहा जाता है।
பாபாவை ஞானக்கடல் என்று சொல்லப்படுகிறது.

योग का सागर तो नहीं कहेंगे ना।
யோகத்தை கடல் என்று சொல்ல முடியாது அல்லவா.

चक्र का नॉलेज सुनाते हैं और अपना भी परिचय देते हैं।
சக்கரத்தின் ஞானத்தை சொல்கிறார் மற்றும் தன்னுடைய அறிமுகத்தைக் கொடுக்கிறார்.

याद को ज्ञान नहीं कहा जाता।
நினைவை ஞானம் என்று சொல்லப் படுவதில்லை.

याद तो बच्चे को आपेही आ जाती है।

குழந்தைகளுக்கு தானாகவே நினைவு வந்து விடுகிறது.

याद तो करना ही है, नहीं तो वर्सा कैसे मिलेगा?
நினைவு செய்து தான் ஆக வேண்டும், இல்லையென்றால் எப்படி ஆஸ்தி கிடைக்கும்?

बाप है तो वर्सा जरूर मिलता है।
தந்தை இருக்கின்றார் என்றால் கண்டிப்பாக ஆஸ்தி கிடைக்கிறது.

बाकी है नॉलेज।
மீதம் இருப்பது ஞானம்.

हम 84 जन्म कैसे लेते हैं, तमोप्रधान से सतोप्रधान, सतोप्रधान से तमोप्रधान कैसे बनते हैं, यह बाप समझाते हैं।
நாம் எப்படி 84 பிறவிகள் எடுக்கிறோம், தமோபிரதானத்திலிருந்து சதோபிரதானமாக, சதோபிரதானத்திலிருந்து தமோபிர தானமாக எப்படி ஆகின்றோம் என்பதை பாபா புரிய வைக்கின்றார்.

अब सतोप्रधान बनना है बाप की याद से।
இப்போது பாபாவின் நினைவின் மூலம் சதோபிரதானமாக ஆக வேண்டும்.

तुम रूहानी बच्चे रूहानी बाप के पास आये हो, उनको शरीर का आधार तो चाहिए ना।
ஆன்மீகக் குழந்தை களாகிய நீங்கள் ஆன்மீக தந்தையிடம் வந்துள்ளீர்கள், அவருக்கு சரீரத்தின் ஆதாரம் வேண்டும் அல்லவா.

कहते हैं मैं बूढ़े तन में प्रवेश करता हूँ।
நான் வயதான சரீரத்தில் பிரவேசிக்கின்றேன் என்று கூறுகின்றார்.

है भी वानप्रस्थ अवस्था।
இருப்பதும் வானப்பிரஸ்த சரீர மாகும்.

अब बाप आते हैं तब सारे सृष्टि का कल्याण होता है।
இப்போது பாபா வருகின்றார் ஆகையினால் தான் முழு உலகத்திற்கும் நன்மை ஏற்படு கிறது.

यह है भाग्यशाली रथ, इनसे कितनी सर्विस होती है।
இது பாக்கியசாலி ரதமாகும், இதன்மூலம் எவ்வளவு சேவை நடக்கிறது.

तो इस शरीर का भान छोड़ने के लिए याद चाहिए।
எனவே இந்த சரீரத்தின் உணர்வை விடுவதற்கு நினைவு தேவை.

इसमें ज्ञान की बात नहीं।

இதில் ஞானத்தின் விசயம் இல்லை.

जास्ती याद सिखलानी है।
அதிகம் நினைவை கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும்.

ज्ञान तो सहज है।
ஞானம் மிகவும் சகஜமானதாகும்.

छोटा बच्चा भी सुना दे।
சிறிய குழந்தை கூட சொல்லி விடும்.

बाकी याद में ही मेहनत है।
மற்றபடி நினைவில் தான் உழைப்பு இருக்கிறது.

एक की याद रहे, इसको कहा जाता है अव्यभिचारी याद।
ஒருவருடைய நினைவே இருக்க வேண்டும், இதைத் தான் கலப்படமில்லாத நினைவு என்று சொல்லப்படுகிறது.

किसके शरीर को याद करना - वह है व्यभिचारी याद।
யாருடைய சரீரத்தையாவது நினைவு செய்தால் அது கலப்பட நினைவாகும்.

याद से सबको भूल अशरीरी बनना है।
நினைவின் மூலம் அனைவரை யும் (அனைத்தையும்) மறந்து அசரீரியாக ஆக வேண்டும்.

अच्छा!
நல்லது!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चों प्रति मात-पिता बापदादा का याद-प्यार और गुडमॉर्निंग।
இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமான பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகளும் காலை வணக்கமும்.

रूहानी बाप की रूहानी बच्चों को नमस्ते।
ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

धारणा के लिए मुख्य सार:-
தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

1) याद के बल से अपनी कर्मेन्द्रियों को शीतल, शान्त बनाना है।
1) நினைவினுடைய பலத்தின் மூலம் தங்களுடைய கர்மேந்திரியங்களை

குளிர்ச்சியாக, அமைதியாக்க வேண்டும்.

फुल पास होने के लिए यथार्थ रीति बाप को याद कर पावन बनना है।
முழுமையாக தேர்ச்சி பெறுவதற்காக யதார்த்தமான முறையில் பாபாவை நினைவு செய்து தூய்மையாக ஆக வேண்டும்.

2) उठते-बैठते बुद्धि में रहे कि अभी हम यह पुराना शरीर छोड़ वापस घर जायेंगे।
2) எழும்போதும்-அமரும்போதும் இப்போது நாம் இந்த பழைய சரீரத்தை விட்டு விட்டு திரும்பி வீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும் என்பது புத்தியில் இருக்க வேண்டும்.

जैसे बाप में सब ज्ञान है, ऐसे मास्टर ज्ञान सागर बनना है।
எப்படி பாபாவினிடத்தில் அனைத்து ஞானமும் இருக்கிறதோ, அதுபோல் மாஸ்டர் ஞானக்கடலாக ஆக வேண்டும்.

वरदान:कम्बाइन्ड स्वरूप की स्मृति द्वारा श्रेष्ठ स्थिति की सीट पर सेट रहने वाले सदा सम्पन्न भव
வரதானம்:இணைந்த சொரூபத்தின் நினைவு மூலமாக உயர்ந்த மனோ நிலையெனும் ஆசனத்தில் அமர்ந்து சதா சம்பன்னமாகுக

संगमयुग पर शिव शक्ति के कम्बाइन्ड स्वरूप की स्मृति में रहने से हर असम्भव कार्य सम्भव हो जाता है।
சங்கமயுகத்தில் சிவசக்தியெனும் இணைந்த சொரூபத்தில் நிலைத்திருப்பதால் நடக்காத காரியமும் நடந்தேரும்.

यही सर्व श्रेष्ठ स्वरूप है।
இதுவே அனைத்திலும் உயர்ந்த சொரூபமாகும்.

इस स्वरूप में स्थित रहने से सम्पन्न भव का वरदान मिल जाता है।
இந்த சொரூபத்தில் நிலைபெறுவதால் சம்பன்னபவ எனும் வரதானம் கிடைத்து விடுகிறது.

बापदादा सभी बच्चों को सदा सुखदाई स्थिति की सीट देते हैं।
பாப்தாதா குழந்தைகள் அனைவருக்கும் சதா சுகமெனும் ஆசனத்தில் அமர்த்துகின்றார்.

सदा इसी सीट पर सेट रहो तो अतीन्द्रिय सुख के झूले में झूलते रहेंगे सिर्फ विस्मृति के संस्कार समाप्त करो।
சதா இதே ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்தால் அதீந்திரிய சுகமெனும் ஊஞ்சலில் ஆடிக் கொண்டேயிருப்பீர்கள். மறதி எனும் சம்ஸ்காரமே மறைந்து போகும்.

स्लोगन:पावरफुल वृत्ति द्वारा आत्माओं को योग्य और योगी बनाओ।
சுலோகன்:சக்தி வாய்ந்த உள்ளுணர்வு மூலமாக ஆத்மாக்களை யோகியவானாக, யோகிகளாக மாற்றுங்கள்.

अव्यक्त-इशारे - एकान्तप्रिय बनो एकता और एकाग्रता को अपनाओ
அவ்யக்த சமிக்ஞை - ஏகாந்தப்பிரியர் ஆகுங்கள், ஒற்றுமை மற்றும் ஏகாக்ரதாவை (மனமும், புத்தியும் ஒரு நிலை பெறுதல்) தனதாக்குங்கள்

एकमत का वातावरण तब बनेगा जब समाने की शक्ति होगी।
ஏற்றுக் கொள்ளும் சக்தி இருந்தால் தான் ஒருவழியில் செல்லும் நிலை உருவாகும்.

तो भिन्नता को समाओ तब आपस में एकता से समीप आयेंगे और सर्व के आगे दृष्टान्त रूप बनेंगे।
வேற்றுமையை உள்ளடக்கி ஒருவருக்கொருவர் ஒற்றுமையுடன் நெருங்கி வரும்போதே அனை வருக்கும் உதாரணமாவீர்கள்.

ब्राह्मण परिवार की विशेषता है - अनेक होते भी एक।
பிராமண பரிவாரத்தின் சிறப்பம்சமே வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காண்பது.

यह एकता का वायब्रेशन सारे विश्व में एक धर्म, एक राज्य की स्थापना करेगा इसलिए विशेष अटेन्शन देकर भिन्नता को मिटाकर एकता लानी है।
இந்த ஒற்றுமையின் அதிர்வலையே முழு உலகிலும் ஒரு தர்மம், ஒரு இராஜ்யம் ஸ்தாபனை செய்யும். எனவே கவனம் கொடுத்து வேற்றுமையை களைந்து ஒற்றுமையை கொண்டு வாருங்கள்.